

Col·lecció de mobiliari de la Rectoria

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Al C/ Patis núm. 29
Emplaçament A l'interior de la rectoria. Al carrer dels patis al nord de l'església de Sant Quirze i davant del teatre el Centre Catòlic.
Alçada: 592,9

Coordenades:

Latitud: 42.10093
Longitud: 2.22274
UTM Est (X): 435731
UTM Nord (Y): 4661275

Classificació

Número de fitxa 08237 - 17
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Neoclàssic
Any 1874
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Si. IPA núm. 237865
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Privada accessible
Titular: 5815703DG3651N0001WL
Autoria de la fitxa Pere Cascante Torrella

Descripció

Des de la porta d'entrada a l'edifici s'accedeix al vestíbul principal on hi ha l'escala d'accés a la planta principal i des del qual es comunica amb les estances de la planta baixa situades a banda i banda del vestíbul d'entrada i emprades com a despatxos parroquials, sales de reunions i aules de catequesi. L'escala és duna sola crugia amb els graons de pedra amb petja i contrapetja i protegida per una barana de forja a l'estil de la de les balconeres. Al primer pis, avui emprat com a habitatge del rector hi ha diverses dependències (habitacions, sala, cuina i menjador, galeria) que es comuniquen mitjançant un estret passadís. A la part de migdia hi ha la sala i menjador amb la galeria formada per grosses vidrieres i a tramuntana el despatx del rector. Hi ha alguns quadres de pintura ràpida fets per autors locals, una imatge del retaule barroc desaparegut el 1936 arran de la guerra i altres objectes d'orfebreria com ara creus, crucifix...Al despatx parroquial hi ha l'arxiu parroquial dels anys 1937 fins a l'actualitat ja que va ser destruït per la guerra civil. Aquesta part de la rectoria ha estat reformada degut al seu continuat ús coma habitatge dels rectors. El primer pis al qual s'accedeix per una escala interior sostinguda en volta catalana i barana de llautó està distribuït en dos pisos simètricament iguals i orientats a llevant i ponent. Tots ells estan pavimentats amb rajoles ceràmiques disposades en escaleta i també de forma reticulada formant alguns mosaics en els paviments. Es conserva encara la cuina econòmica a carbonet, algunes cambres amb alcova i amb el llit i cal destacar que a les estances que miren a migdia i a la galeria d'arc coberta estan decorades amb restes de pintura formant motius aplantillats de decoració geomètrica i vegetal i amb diverses gammes cromàtiques. Cal destacar que a l'interior d'alguns armaris encara hi ha objectes d'orfebreria com ara crucifix, calzes i canelles, patenes i altres objectes. S'han documentat dues caixes de transport entapissades interiorment i amb tatxes de llautó a la cara externa. En una d'elles encara hi havia els guarniments dels cavalls o rucs. En una altra arca s'han trobat documents de l'arxiu municipal datats de 1967 i consistents en el padró municipal.

Història

Bastida el 1890 en substitució de l'antiga situada al costat de l'església parroquial ha sabut mantenir en més o menys bon estat les característiques de les cases de l'era neoclàssica de la plana de Vic i amb forts paral·lels a la masia de la Coromina també a Sant Quirze de Besora. Durant la guerra civil va patir pocs saquejos i destruccions. Tan sols la pèrdua de l'arxiu municipal. Avui dia es fa ús de la planta baixa i primera. La P2 i sota coberta estan completament deixats. L'edifici va ser bastit en aquestes dates seguint els criteris de les masies de l'era neoclàssica.

Referent als rectors que hi va haver a la parròquia de Sant Quirze i enumerats per Amadeu Colom podríem esmentar que al llarg de la història hi ha hagut els següents noms:

1171. Raymundus presbiter, 1201. Petrus Sacers, 1224: Ferrarius Sacerdos, 1255-1256 Bernardus presbyter, 1268: Petrus Manda, 1271-1285: Bartolomeus de Podio i Bartolomeu del Puig, 1324. Gulielmus de Conangla, 1335-1337 Bernat dels Pujalts, 1343 Jacob de Bruc, 1346 Guillem de Terradellas, 1368-1379: rector de Cantallops, 1379-1398 Rector. ferrer Puig Bacó, 1398: Ramon de Sa Codina, 1430-1431: Jacobus de Pujempí, 1434-37: Pere Macià, 1450-1485: pere Manalt, que dona `permís per edificar una capella dedicada a Santa Bàrbara, 1534: Joan Comella, 1538-68 Joan Comerma. Aquest rector destaca perquè encarrega obres el 1855 a Joan Coma per fer retaule principal a l'església de Sant Quirze i pintar retaule, el 1577: Miquel Comerma, 1578: Bernat Joan Vicent, 1587: Pere Esteva, 1588-1612 Antonius Illa esmenta que Sant Quirze i Montesquiú eren una sola parròquia amb un total de 52 famílies entre les dues de les

quals 12 eren de Montesquiu. El 1613: Pere Joan Comellas, 1613-1640 Jaume Prim, , 1641-44 Benet Campa mort a cop d'escarabina, 1644-45. Pere Damià Pares, 1646: Francesc Serradell, , 1646-48 Pere Joan Rocafiguera, 1650: Llorens Torrent, 1651 Geroni Riera, 1652: Albertus Vila Vella, 1654: Pere Joan Rocafiguera, 1665: Josep Comerma, , 1671-72; Joan Pons Vilarassa, 1682-99: Joan Codinach, 1700-1716: Quiricus Spadaler, 1717: Gaspar Llaona, 1718-28 Isidorus Sarradell, 1728: Petrus Casas, 1729 Miquel Colldelram, 1738-61: Joan Pere Teixidor

Referent aquest nou edifici hem trobat algunes referències en el llibre de Joan Serrallonga quan arrel d'una segona visita pastoral pel bisbe Morgades de Vic amb el rector Vicenç Serrallonga i Bruch, tot just arribar al poble va sr nomenat sacerdot el 1861, el 1864 vicari de Llaers, el 1865 mestre de Montesquiu, ek 1867 de Manlleu, el 1875 vicari de Centelles i el 24 de maig de 1887 rector de Sant Quirze, càrrec que mantindrà fins la mort de 1904. En aquesta visita pastoral Morgades s'interessa per la construcció d'una nova casa rectoral "la casa actual está mal y necesita un esfuerzo supremo" de manera que es va erigir la nova a partir de 1890 amb la col·laboració de la família Escarrà i també Guixà en un temps on el poble represetat per l'alcalde Murlà i el rector estaven afrontats per "el estado de división en el que se halla parte de la paarquia daría lugar el Rdo. párroco o delegados, como esta practicando ya su prudencia y su celo en apaciguar los animos". El bisbe també va insistir en el trasllat del cementiri (Serrallonga, J .1998. Ob cit. P- 104)

Bibliografia

COLOM, AMADEU. (1974-75). Rectors de la parroquia de Sant Quirze de Besora. Programa de la festa major. Ajuntament de Sant Quirze de Besora

GENERALITAT DE CATALUNYA. DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI CULTURAL. Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. rectoria de Sant Quirze de Besora.

SERRALLONGA, UQRUIDI, JOAN (1998). Sant Quirze de Besora. De 1714 a l'actualitat. Eumo Edditorial. Ajuntament de Sant Quirze de Besora.

DDAA. (1996). Retalls d'història del segle XIX. Club d'història Local núm. 2. Ajuntament de Sant Quirze de Besora

